

מ"ת 3699/05/14 - מדינת ישראל נגד יוסף פייסחוב

בית משפט השלום באשקלון

מ"ת 3699-05-14

מ"ת 3619-05-14

בפני כב' השופט אמיר דהאן

מדינת ישראל

נגד

יוסף פייסחוב (עציר)

נוכחים:

עו"ד יוליה מינביץ קבבצי

עו"ד בן יהודה

מתורגמנית לשפה הרוסית, הגב' סבינה פדידה

החלטה

בפני בקשת המאשימה לעצור את המשיב עד לתום ההליכים נגדו .

המשיב, יוסף פייסחוב, יליד 1979 ת.ז., מהעיר שדרות נעצר ביום 25/04/2014 והועמד לדיו בפני בית משפט זה ביום 01/05/2014.

כתב האישום מייחס לנאשם את העובדות הבאות:

אישום 1:

עמוד 1

- ביום 24/04/2014 החזיק המשיב בחדר הילדים וסלון הבית 7 שקיות של חומר האסור בהפצה מסוג PB - 22 במשקל כולל של 88.56 גרם. ויחידה אחת של חומר מסכן

- AB - FUBINACA במשקל 1.06 גרם.

אישום 2:

- ביום 13/03/2014 סיפק המשיב לאחר שקית אחת של חומר מסוכן מסוג AB - FUBINACA

אישום 3:

- ביום 13/03/2014 מסר המשיב לאחר שקית אחת של חומר מסכן מסוג

- AB - FUBINACA ובתמורה קיבל מהאחר 50 שקלים.

אישום 4:

- ביום 13/03/2014 התקשר סוכן אל המשיב מבטרה לרכוש ממנו סם מסוכן מסוג PB-22 .

- המשיב קבע אם הסוכן להגיע למקום מפגש.

- המשיב מספר יחידה אחת של חומר מסוכן מסוג PB-22 לסוכן וקיבל בתמורה 100 שקלים.

אישום 5:

- ביום 07/01/2014 החזיק המשיב ביחידה אחת של חומר מסוכן אסור בהפצה מסוג PB-22.

ראיות לכאורה:

קיימות ראיות לכאורה כפי שהחליט בית המשפט ביום 11/05/2014.

עילת מסוכנות מול החלופה המוצעת:

עברו הפלילי של המשיב:

המשיב הורשע בעבר הרחוק והקרוב במגוון של עבירות אלימות סמים רכוש וסדר ציבורי :

- החזקת סכין ונכס החשוד כגנוב (09/07/2013),
- תקיפה כדי לגנוב (27/03/2012)
- החזקת סמים לשימוש עצמי (09/06/2011),
- ניסיון לגניבת דבר דואר והזק לרכוש (07/06/2010),
- הונאה בכרטיסי חיוב וקבלת נכסים שהוסגו בפשע (15/02/2010),
- החזקת סמים לצריכה עצמית (23/11/2009),
- תקיפה (06/08/2009),
- העלבת עובד ציבור (06/07/2005),
- איומים (24/11/1999),
- פריצה לרכב (06/09/1999)
- ועוד עבירות נוספות שביצע טרם לכן.

כנגד המשיב תלוי ועומד מאסר על תנאי וכן חובת ביצוע עבודות שירות מתיק קודם .

עילת מעצר - האם ישנה שקילות בין עילות המעצר בעבירות סמים לעילות המעצר בעבירות חומרים מסכנים ?

חקיקה:

עילת המעצר אינה חזקה שבחוק אלא נובעת מפסיקה מנחה. חוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה- מעצרים) התשנ"ו - 1996 [להלן - חוק המעצרים] , מציין חזקת מסוכנות כעילת מעצר לרשימה של עבירות ובתוכן :

(3) עבירה לפי פקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג-1973, למעט עבירה הנוגעת לשימוש בסם או להחזקת סם לשימוש עצמי;

חוק המעצרים לא תוקן לאחר קבלת חוק החומרים המסכנים לא בתיקון ישיר ולא בתיקון עקיף, דבר זה בולט במיוחד לאור העובדה שהמחוקק החיל מספר מצומצם של הוראות פקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש) התשל"ג - 1973 [להלן פקודת הסמים] אלה הוראות סדר דין הנוגעות בעיקר לחילוט והדחת קטינים, ואין לעניות דעתי ללמוד מהן גזירה שווה ישירה - אלא להיפך .

תכלית החקיקה ורוחה:

המחוקק נהג זהירות רבה בחקיקת החוק ונזהר מהשוואה מוחלטת לפקודת הסמים :

העובדה שהמחוקק החיל מספר מצומצם של הוראות פקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש) התשל"ג - 1973 [להלן פקודת הסמים] ואלה הוראות סדר דין הנוגעות בעיקר לחילוט והדחת קטינים, אין לעניות דעתי ללמוד מהן גזירה שווה ישירה - אלא להיפך.

טבעו הייחודי של חוק המאבק:

כאמור המדובר הוא בחקיקה חדש אשר טבעה ייחודי ונועדה להיאבק בחומרים אשר משרד הבריאות מצא אותם כמסכנים בדרך של הכרזה מנהלית מהירה של מנכ"ל משרד הבריאות ולא בדרך של תיקוני חקיקה לפקודת הסמים שהם איטיים וזהירים יותר.

"המדובר בחומרים אשר בדומה להשפעות הנגרמות בשימוש בסמים, השימוש הגורם להשפעות פסיכו אקטיביות. חומרים אלו כובשים את שוק המשתמשים במהירות, עוד לפני שעלה בידי הרשויות לאסור את השימוש בהם. בשל העובדה שאינם נכללים בפקודת הסמים, הם מיוצרים ומופצים באופן גלוי לכל דורש למרות הסיכון הרב הנשקף מהם. במיוחד מקובל השימוש בהם בקרב בני נוער וצעירים. מנתוני משרד החינוך עולה כי אלפי בני נוער בארץ צורכים חומרים מסכנים מדי שנה בשנה ונתונים להשפעות המזיקות של חומרים אלו" [ראה: החלק הכללי להצעת החוק הממשלה התשע"ג חוב' 783].

[עין ת.פ (אשקלון) 26729-05-14 מדינת ישראל נ' אלגריסי ואח', ת.פ (שלום - באר שבע) 25725-01-14 מד"י נגד וסקר]

לעניינו יצוין כי החומר אי בי פובינקה הוכרז כחומר מסכן בתאריך 12/9/13 וכך גם PB-22 האיסור על משפחת החומרים הקרויים "אינדזול קרבוקסימידיים" שהם חומרים השייכים לקבוצת "קנבינואידים סינטטיים" המשפיעים על קולטנים (רצפטורים) הקיימים במערכת העצבים והמוח באופן טבעי. חומרים אלה הינם סינטטיים ופעילים (פוטנטיים) אף יותר מהחומר הפעיל בסם הקנאביס.

המחוקק היה זהיר במיוחד וזהירותו מתבטאת בארבעה:

- בהגבלה של ההכרזה הדחופה לתקופה של שנה עד להעברת החומר למעמד של סם מסוכן.
- בהוראת ביקורת חקוקה המחייבת את הרשות המבצעת בעדכון חצי שנתי ואת הרשות המחוקקת בדבר יעילותו של החוק.
- בקביעת עונשי מקסימום הנמוכים עד לשיעור של 15% מאלה הקבועים בפקודת הסמים.
- בהימנעות מאיסור פלילי על החזקת החומרים כשלעצמה.

לעניות דעתי, הדבר נובע כפי הנראה מן החזקה המצויה בסעיף 2 הקובעת כי חומר יחשב מסכן על פי פרסומו ברבים כגורם לתופעות הדומות לסם מסוכן.

הגדרות אלה מצויות על סף של עקרון החוקיות, מחייבות זהירות מרובה בשימוש בחוק זה, בפרט כאשר חלפה יותר ממחצית התקופה הסטטוטורית והחומר לא הוסף לפקודת הסמים מאז הכרזתו כ"חומר אסור בהפצה".

עצם כינויו של חומר כ"מסכן" בחקיקת המשנה עדיין אינו מביא בפני בית המשפט את מידת הסיכון, לא הסיכון הבריאותי ולא הסיכון החברתי הכרוך בהפצתו.

וזאת לדעת, לא רעילותו של חומר היא הכוללת אותו ברשימת הסמים המסוכנים או אף החומרים המסכנים, אחרת היה עניינו מוסדר בפקודת הרוקחים או בסעיף 338 לחה"ע.

הרציונל לאיסור הפצה של חומר מסכן ושל סם מסוכן הוא השפעותיו הפסיכו-אקטיביות על גוף האדם השפעות אלה מביאות לנזק חברתי ארוך טווח. הראייה היא ציבורית ולא אישית.

לעניין סמים מסוכנים נזק זה הוא מן המפורסמות שאין צריכות ראיה.

הרוצה לחזות בנזק החברתי העצום הנגרם לחברה מודרנית מהפצת סמים ושימוש בהם יטריח עצמו לחדרי המיון והאשפוז בבתי החולים מחד ולאולמו של בית המשפט מאידך גיסא, אולם אשר אותו פוקדים מדי יום נפגעי סמים וחומרים מסכנים הגורמים לנזק קשה וגלוי לעין הן נזק אישי והן במעגל הסובב, הן נזק ישיר והן נזק עקיף.

הבריטים היו אלה שחוקקו את פקודת הסמים בארץ ישראל, פקודה הנמצאת בתוקף עד היום הזה.

הייתה זו מסקנתם העגומה משתי מלחמות האופיום שהתחוללו במאה התשע עשרה בין סין ובין בריטניה ומהנזק החברתי העצום שחזו בעיניהם כאשר סחר האופיום הוריד את החברה הסינית על ברכיה והפכה לחברה חולה ולא פוטנטית. [א"ע כרך כ"ה 879].

מסקנות אלה פרי ההיסטוריה של המאה ה 19 הביאו לכריתת אמנת האופיום הבינלאומית שנחתמה בהאג ב-23 בינואר 1912 וממנה לאיסור על חומרים פסיכואקטיביים כמעט בכל מדינה מודרנית.

כמובן שהחומרים הספציפיים שבנדון, או נגזרות מבניות שלו הביאו לא אחת גם לתחלואה ותמותה למשל מאמר זה שפורסם לאחרונה - מתאר תחלואה ותמותה ומנגנון פעולה של אינדזול קרבוקסימידיים ראה למשל:

Behonick G, Shanks KG, Firchau DJ, Mathur G, Lynch CF, Nashelsky M, Jaskierny DJ, Meroueh C. [FOUR POSTMORTEM CASE REPORTS WITH QUANTITATIVE DETECTION OF SYNTHETIC CANNABINOID]. J Anal Toxicol. 2014 May 29. pii: bku048 : פורסם ב 5F-PB-22

אלא שהמסוכנות העיקרית הנובעת מחומר פסיכואקטיבי נובעת כאמור מתפוצתו בחברה ופעולתו המחלישה פרטים וקבוצות בה ולא ישירות מסיבות של רעילות או מקרים של תחלואה ותמותה.

פסיקה:

בית המשפט המחוזי בבאר שבע דן במספר עררים בנוגע לחוק החומרים המסכנים בהקשר עם מעצר עד תום ההליכים בין אלה יש להזכיר מספר החלטות:

עמ"ת 57509-11-13 מד"י נגד פודבדוב:

באותו המקרה דובר על מסחר בהיקף הדומה לענייננו ושם קשר בית המשפט המחוזי בין פקודת הסמים לחוק החומרים המסכנים וראה במסחר בהם מעשים מסוכנים הדומים בסכנתם למסחר בסמים.

בכל זאת בחן בית המשפט המחוזי את החלופה אשר הוצעה אך פסל את הערבים המוצעים ואת מקום המעצר הקרוב לזירת האירוע והותיר פתח לשחרורו של המשיב.

עמ"ת 30854-02-14 אזמה נגד מד"י:

"אכן מדובר בחוק חדש אשר נועד לתת מענה בבעיה קשה של הפצת "סמי פיצוציות" נוכח הסרבול הכרוך בהגדרת חומר מסוכן כסם. נוכח השיקולים השונים שעמדו ביסוד החוק ובזהירות המתבקשת, סווגה עבירת המכירה כעוון ויש כמובן ליתן לכך משקל ממשי כאשר שוקלים אפשרות שחרורו של נאשם לחלופת מעצר. עם זאת, ברי כי המסוכנות אינה יכולה להבחן רק על רקע סיווג העבירה, כאשר הסכנה לציבור כתוצאה מהפצת חומרים מסכנים אינה שונה באופן דרמטי מהשפעת חומרים אחרים, שכבר הוגדרו כסמים ונכללים בגדרי פקודת הסמים..... נראה איפוא כי יש להזהר מצד אחד, ולא להחיל במלוא הכובד את הכללים הנוהגים לעניין סחר בסמים לרבות הכלל לפיו בד"כ אין לשחרר סוחרים סמים בהעדר טעמים כבדי משקל, ויש לבחון את עוצמת המסוכנות והחלופות המוצעות בכל מקרה לגופו, בקפידה רבה ומצד שני נוכח מטרת החוק וטיב הסכנה שמבקש הוא למנוע נדמה כי עבירות ההפצה ע"פ החוק אכן מקיימות כשלעצמן מסוכנות גבוהה".

בעניין אזמה הנ"ל לא הורה בית המשפט המחוזי על שחרורו של העורר שם לחלופה עקב עברו הפלילי המשמעותי לרבות עבירות סחר בסמים.

נימוקים דומים, בתוספת כמות גדולה מאוד של חומר הביאו את בית המשפט המחוזי למסקנה דומה בעניין עמ"ת 26252-02-14 - פרץ.

לא מצאתי, ולא הוגשה בפני פסיקה המצביעה על התייחסות בית המשפט העליון לחוק, ולפיכך תבחן המסוכנות בקפידה על פי המקרה שלפנינו וחלופה תישקל בהתחשב עם ההבדלים בחקיקה שנמנו לעיל

יש איפוא לבחון כל מקרה לגופו בקפידה, וזאת הן לעניין המסוכנות הלכאורית, הן לעניין הקרבה בזמן לחקיקת האיסור על החומר והן לעניין החלופות המוצעות, כאשר נראה כי עבירות ההפצה לפי החוק האמור אכן מקיימות לכשעצמן

מסוכנות בדרגה גבוהה.

מסקנתי היא בנסיבות של החזקה לשם הפצה או מכירה של כמויות משמעותיות של חומר מסכן ישנה מסוכנות משמעותית העלולה להקים עילת מעצר.

מספר האישומים בכתב האישום רב הוא, וענינם עסקאות אשר לכאורה נעשו בין המשיב לאחרים ביניהם אף סוכן משטרה.

מספר העסקאות, משך הזמן הקצר שעבר ביניהן והרישום המסודר שלהם ביומנו של המשיב מראה על שיטה המצביעה על עיסוק במכר חומרים אסורים בהפצה כעיסוק של ממש.

חשוב לציין כי בית המשפט מודע כי מדובר בחומר אסור בהפצה, ולא בסם מסוכן, אך לתפישתו יש לראות בתדירות והאופי המסחרי בו נמכר החומר גורם מחמיר כנגד המשיב.

שירות המבחן:

- שירות המבחן בחן את המשיב, עברו ונכונותו לקבלת טיפול בהווה.
 - שירות המבחן עמד על כך שהמשיב סיכל בעבר מספר ניסיונות טיפוליים.
 - שירות המבחן מצא כי המשיב מנהל אורח חיים של התמכרות ותלות בחומרים פסיכואקטיביים.
 - שירות המבחן מצא כי רמת המסוכנות העולה מן המשיב- גבוהה.
 - שירות המבחן סבור כי אין ביכולתה חלופה אנושית לאיין את המסוכנות וחלופה טיפולית לא תצלח גם היא.
 - שירות המבחן לא בא בהמלצת שחרור ואף סבר כי אין מקום לשחרר את המשיב לחלופת מעצר.
- הסניגור לא ביקש תסקיר משלים אלא ביקש כי בית המשפט ישמע את הערבות בעצמו, ואכן הערבות נשמעו. שתי נשים אלה, אמו ואשתו של המשיב שבעות מעברו הפלילי של המשיב הבטיחו את אשר הבטיחו, אך לא נראה היה לי שבכוחן יהיה למנוע את המשיב מעיסוקיו האסורים כפי שלא עשו זאת בעבר כאשר עסק בבית במסחר סדיר.

שירות המבחן לא בא בהמלצה לשחרור לחלופת מעצר.

לטובת המשיב שקלתי את הנקודות הבאות:

- מצבה הכלכלי הקשה של משפחתו.
- המשיב מואשם בסחר בחומרים מסכנים בהפצה, ולא בסמים.

עמוד 7

לחובת המשיב שקלתי את הנקודות הבאות:

- למשיב עבר פלילי רצוף רלוונטי משמעותי וקרוב.
- שירות המבחן המליץ שלא לשקול את שחרורו של המשיב .
- שירות המבחן מצא כי המשיב אינו מוכן להליך טיפולי והליכים שכאלה כשלו בעבר.
- המשיב עסק במכר החומר המסכן האסור בהפצה באופן תדיר כעיסוק סדיר.

באיזון שבין השיקולים והם:

- הסיכוי הנובע למשיב משחרורו ממעצר.
- הסיכון הנובע למשיב מהישארותו במעצר.
- הסיכון הנובע לציבור משחרורו של המשיב ממעצר.

אני מוצא כי אין מנוס מלהורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים נגדו וכך אני מורה.

מנתב לכב' השופטת גילת שלו בבית משפט השלום באשדוד, לקביעה על פי יומנה.

זכות ערר בתוך 30 יום .

ניתנה והודעה היום ט' תמוז תשע"ד, 07/07/2014 במעמד הנוכחים.

אמיר דהאן, שופט

הוקלד על ידי אורלי בן- שלוש